

Sygn. akt II Ca 280/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Pratkowiecka
Sędziowie:	SO Elżbieta Hallada SO Sabina Ziser (sprawozdawca)
Protokolant:	st. sekr. sąd. Klaudia Pasieczny

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2013 roku w Legnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej L. Z. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową A. Z.

przeciwko stronie pozwanej Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji małoletniej powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Złotorzy VI Wydział Zamiejscowy w J.

z dnia 7 marca 2013 roku

sygn. akt VI C 35/13

I. oddala apelację;

II. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 280/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 07 marca 2013r. Sąd Rejonowy w Złotorzy VI Zamiejscowy Wydział Cywilny w J. zasądził od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz małoletniej powódki L. Z. kwotę 7.000 zł z ustawowymi odsetkami. Dalej idące powództwo Sąd oddalił (powódka domagała się kwoty 11.000,00 zł), zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 425,80 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz nakazał uiszczyć na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu wydatków powódce kwotę 113,87 zł a pozwanej kwotę 202,44 zł. W uzasadnieniu swojego stanowiska Sąd pierwszej

instancji wskazał, że powódka w wyniku wypadku doznała rany tłuczonej głowy i przez okres 5 dni przebywała w szpitalu gdzie zszyto ranę, podawano jej kroplówkę a przez okres 3 tygodni miała założony opatrunek. Nie mogła korzystać z kąpieli ani bawić się na placu zabaw. W chwili obecnej pozostała jej na czole widoczna blizna. Przez długi okres czasu towarzyszył jej lek przed personelem medycznym, policją i jazdą samochodem. Łączny trwały uszczerbek na zdrowiu powódki wynosi 7 %. Obecnie stan małoletniej jest dobry nie pozostaje ona pod stałą kontrolą lekarską. Jak wynika z opinii psychiatry i psychologa rokowania długoterminowe są pomyślne ponieważ małoletnia nie prezentuje reakcji ucieczkowych jeżdżąc samochodem i zaakceptowała u siebie bliznę. W ocenie Sądu odczuwalną dla powódki sumą zadośćuczynienia będzie kwota 10.000,00 zł będąc przy tym utrzymaną w rozsądnych granicach i odpowiadającą aktualnej przeciętnej stopie życia społeczeństwa. W związku z tym, że na poczet zadośćuczynienia w postępowaniu likwidacyjnym powódka otrzymała już 3.000 zł to Sąd zasądził pozostałą kwotę 7.000 zł. Dalej idące powództwo jako zbyt wygórowane zostało oddalone.

Orzeczenie o kosztach procesu wydane zostało na podstawie art. 100 kpc a orzeczenie o kosztach sądowych na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 kpc.

Z wyrokiem powyższym w części rozstrzygnięcia zwartego punkcie II, III i IV wyroku nie zgodziła się powódka wnosząc apelację, w której zarzuciła:

- naruszenie prawa procesowego, tj. art. 233 kpc poprzez brak wszechstronnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego polegające na pominięciu przy ustaleniu rozmiaru krzywdy utrzymujących się objawów lękowych oraz faktu, że blizna na czole powódki ma charakter trwały,

- naruszenie prawa materialnego art. 445 par. 1 kc w zw. z art. 444 par. 1 kc poprzez jego błędną wykładnię skutkującą uznaniem, że kwota 10.000 zł stanowi odpowiednie zadośćuczynienie za krzywdę doznaną przez powódkę.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżąca domagała się zmiany wyroku poprzez zasądzenie na jej rzecz dalszej kwoty 4.000 zł z ustawowymi odsetkami oraz zasądzenia kosztów procesu za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest nieuzasadniona.

Na wstępie należy wskazać, że przyznanie przez Sąd odpowiedniej sumy zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, na podstawie art.445§1 k.c. w zw. z art.444§1 k.c. jest kwestią wysoce oceną i zależy od uznania sędziowskiego, dlatego modyfikacja zasądzonej kwoty może nastąpić jedynie w przypadku naruszenia kryteriów jej ustalania, niewspółmiernego zawyżenia czy też zaniżenia tej kwoty (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 4.02.2008 r., III KK 349/07, Lex nr 395071 oraz z dnia 5.12.2006 r., II PK 102/06, OSNP 2008/1-2/11). W ocenie Sądu odwoławczego Sąd Rejonowy nie naruszył tych kryteriów, a ustalona łączna kwota zadośćuczynienia – 10.000 zł nie jest zaniżona w stosunku do rozmiaru doznanego przez powódkę uszczerbku na zdrowiu, czasu i intensywności trwania cierpień, rokowań na przyszłość.

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy w pisemnych motywach wyroku w sposób wyczerpujący, przejrzysty i zrozumiały przedstawił wszystkie okoliczności, które złożyły się na ocenę Sądu, która z pewnością nie narusza zasad sędziowskiej oceny materiału dowodowego, a co powoduje ocenę zarzutu naruszenia przepisu art. 233§1k.p.c. za chybioną. Nie ma Sąd Okręgowy wątpliwości co do prawidłowości oceny prawnej rozstrzygnięcia. Żaden z przepisów powołanych w apelacji nie został naruszony przez Sąd pierwszej instancji.

Niewątpliwie wypadek, jakiemu 3 letnia powódka uległa w dniu 26.08.2011r., był dla niej traumatycznym przeżyciem, jednocześnie wszakże powódka - szczęśliwie - nie odniosła w nim bardzo poważnych obrażeń. Rana tłuczona na czole została zszyta. Leczenie z tym związane było stosunkowo krótkotrwałe, obejmowało bowiem pobyt w szpitalu przez 5 dni oraz dwukrotne wizyty w poradni w związku z pojawiającymi się sporadycznie bólami głowy. Trwałym skutkiem wypadku jest natomiast szpecąca blizna na czole, która stanowi 5 % uszczerbku na zdrowiu, zaś uszczerbek na zdrowiu

psychicznym został oceniony na 2 % i polega na uczuciach niepokoju, lęku i napięcia przy jeździe samochodem. Z opinii biegłych sądowych wynika jednak, że ma on łagodne nasilenie, nie utrudnia codziennego funkcjonowania poszkodowanej. Rokowania długoterminowe są pomyślne gdyż L. Z. nie prezentuje reakcji uciezkowej. Wszystkie te okoliczności Sąd Rejonowy wziął pod uwagę ustalając wysokość należnego powódce zadośćuczynienia. Z akt sprawy nie wynika, natomiast by opisywane zdarzenie w istotny sposób wpłynęło na tryb życia powódki, zdolność do nauki czy sposób spędzania wolnego czasu. Na wysokość zadośćuczynienia określonego w przepisie art. 445§1k.c. ma wpływ nie tylko procent trwałego uszczerbku na zdrowiu poszkodowanego, lecz i inne okoliczności takie jak ból fizyczny, czas trwania leczenia, rodzaj zabiegów koniecznych do przywrócenia zdrowia oraz ich uciążliwość dla poszkodowanego, jak również szereg innych okoliczności dotyczących wpływu doznanych cierpień i urazów na dotychczasowe życie zawodowe i osobiste.

Dla uwzględnienia roszczenia o zadośćuczynienie nie jest konieczne w ogóle, by trwały uszczerbek na zdrowiu poszkodowanego wystąpił, w związku z czym określanie wielkości zadośćuczynienia tylko w oparciu o wielkość uszczerbku jest zabiegiem nieprawidłowym i odbiegającym od idei tego świadczenia.

W tych okolicznościach – w ocenie Sądu odwoławczego – adekwatną sumą zadośćuczynienia, które będzie miało charakter kompensacyjny, jest łącznie z otrzymanym już w postępowaniu likwidacyjnym świadczeniem, kwota 10.000 zł, dlatego też prawidłowo Sąd Rejonowy przyznał powódce brakującą sumę 7.000 zł. Z tych też względów apelacja, jako pozbawiona uzasadnionych podstaw prawnych, podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 kpc.

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego wydane zostało na podstawie art. 98 kpc z zw. z art. oraz par. 12 ust. 1 pkt. 1 w zw. z par. 6 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych(...).